

[Kyed.]

for Lovforslaget tilsigter efter min Opfattelse at komme dem til Hjælp, der ikke paa anden Maade er i Stand til at skaffe sig den fornødne Kredit eller likvide Midler. Lovforslaget tilsigter ikke at give Handelsstanden udvidede Betingelser for at kunne varetage sine Interesser overfor de Landmænd, som fra den Tid, de har faaet Kreditten, og indtil Pengene skulde være betalt, er kommet i saadanne økonomiske Vanskeligheder, at Købmanden mener, at nu er det muligt, at han ikke faar sine Penge, medmindre han gennem Tinglysning i Henhold til dette Lovforslag ogsaa skulde kunne faa Dækning for et saadant Tilgodehavende.

En Udvidelse af Loven i Overensstemmelse med disse indenfor Handelsstanden fremkomne Ønsker mener jeg ikke, man kan gaa med til, og naar jeg har fremdraget det her, er det kun for overfor Handelsstanden at gøre opmærksom paa, at det, Lovforslaget efter min Mening tilsigter, er at begrænse denne Kreditgivning til de færrest mulige, til dem, som Købmanden ved Handelens Indgaaelse ved ikke er i Stand til at skaffe likvide Midler eller ikke er gode nok til at faa en almindelig Varekredit.

Saa staar der i Lovforslagets § 3 yderligere:

„I de Tilfælde, hvor Udstederen er Forpagter eller Lejer af Ejendommen, er saadan Notering dog betinget af, at Ejendommens Ejer meddeler Samtykke hertil.“ Heroverfor kunde man maaske gøre den Opfattelse gældende, at det i andre Tilfælde burde være Prioritetshaverens Samtykke, der skulde indhentes. Men hvor rimeligt man end kunde mene, det maatte være, mener jeg, det vilde være for omstændeligt at foretage nogen Ændring i Lovforslaget i saa Henseende, thi hvem af Prioritetshaverne skulde man spørge? Jeg kan ikke se rettere end, at man skulde spørge dem alle, og det vilde blive et alt for omstændeligt Apparat at arbejde med. Prioritetshaverens Interesser mener jeg ogsaa er varetaget gennem Bestemmelsen om den Kontrol, der skal føres fra Kommunalbestyrelsernes Side.

Ved de 3 Maaneder, der gaar fra Betalingens Forfald og indtil Fortrinsrettens Bortfald, er der givet Købmændene tilstrækkelig Tidsfrist til at faa afviklet deres Mellemværende med Landboerne. (*Landbrugsministeren* [Bording]: 2 Maaneder). Fra 1. Oktober til Udgangen af Aaret. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Nej, det er kun

til 1. December). Ja, saa er det mig, der tager fejl. Men i de 2 Maaneder er der alligevel givet dem en tilstrækkelig Frist til Afvikling, saaledes at det kun bliver i Undtagelsestilfælde, der kan blive Tale om Udpantning, for saa vidt da ikke de uholdbare og ganske abnorme økonomiske Forhold for Landbruget vedvarer.

Jeg kan ikke se rettere end, at Forslaget, selv om man kan have et og andet at indvende derimod, er nødvendigt under de forhaandenværende vanskelige og abnorme Forhold, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at det fremmes og fremmes hurtigt gennem en kort Udvalgsbehandling.

Fibiger: Det Lovforslag, vi her har til Behandling, om Fremskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning til Landbruget, viser, at vi er inde i ekstraordinære Forhold. Ellers plejer Landmændene jo nok selv at kunne skaffe sig den fornødne Saasæd og Kunstgødning. Men saadan som Forholdene ligger, har man fra alle Sider givet Udtryk for dette, at for en Del Landmænds Vedkommende vil det blive saadan, at i dette Foraar vil det være umuligt, navnlig med den Kreditindskrænkning, der finder Sted fra forskellig Side.

Under normale Forhold kunde jeg selvfølgelig ikke anbefale, at man vedtog et saadant Lovforslag, idet jeg er af den Opfattelse, at det maa være den enkelte Mand, der selv klarer de forskellige Forhold vedrørende hans Landbrug, men jeg kan sige paa mit Partis Vegne, at vi kan give vor Tilslutning til Forslaget, som det foreligger her. Der kunde maaske være enkelte Ting, som vi kunde ønske lidt anderledes, men det kan vi se paa i Udvalget.

Jeg vil dog gerne sige, at vi betragter ikke dette Lovforslag som en Krisehjælp til Landbruget, saadan som man fra forskellig Side har givet Udtryk for, at det skulde være. Det er det ikke. Naar vi kan give vor Tilslutning dertil, er det ud fra den Betragtning, at det for hele Landets Økonomi er nødvendigt, at Landets Jord bliver tilsaaet, og at ikke nogle Ejendomme ligger ubesaaet hen i Sommer, saa der ikke kan høstes noget til Efteraaret; det vilde være meget uheldigt ikke alene for den enkelte Landmand, men for hele Landets Økonomi.

Jeg kan føje til, at det ogsaa vilde være uheldigt for Kreditorerne. Man har ment, at det vilde være til Skade for Real-kreditten at foretage et saadant Skridt. Jeg mener nu, det er en Fordel for Kreditorerne, at Ejendommene bliver tilsaaet og